

บทที่ 1

บทนำ



ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายจะมีการพัฒนาประเทศในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ จะพัฒนาประเทศจากประเทศกสิกรรมหรือเกษตรกรรมมาเป็นประเทศอุตสาหกรรม การอาศัยการพัฒนาประเทศจากผลิตผลด้านเกษตรกรรมต้องประสบปัญหาและข้อจำกัดหลายประการ รวมทั้งปัญหาของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ การเริ่มพัฒนาประเทศสู่อุตสาหกรรมนั้นมักจะเริ่มจากอุตสาหกรรมปฐมภูมิ ซึ่งอาศัยวัตถุดิบจากผลิตผลการเกษตรในประเทศ การอุตสาหกรรมที่มุ่งส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และจนถึงอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก

ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาสู่การอุตสาหกรรม จะเริ่มด้วยการประกอบอุตสาหกรรมที่มีลักษณะง่าย ๆ ไม่มีเทคโนโลยีสูง อาศัยแรงงานและฝีมือเป็นสำคัญ มีขนาดของการประกอบ การเป็นขนาดเล็กหรือที่เรียกว่าอุตสาหกรรมขนาดย่อม แล้วจึงพัฒนาก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ต่อไป

บทบาทอุตสาหกรรมขนาดย่อมกับการพัฒนาประเทศ

อุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญมากสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาและมีจำนวนกิจการเป็นส่วนใหญ่ของกิจการที่ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งหมดในประเทศ นอกจากนี้อุตสาหกรรมขนาดย่อมยังมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศหลายประการ คือ

1. การจ้างแรงงาน อุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง เน้นการใช้ฝีมือและแรงงานซึ่งเป็นแหล่งรองรับแรงงานที่มีอยู่อย่างมากมายในประเทศ รวมทั้งช่วยทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีมากเกินความจำเป็นและการว่างงานแฝงในด้านเกษตรกรรมมาใช้ประโยชน์ทางด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้การขยายตัวของกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีผลให้เกิดการจ้างแรงงานมากขึ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องซึ่งจะขยายตัวตามไปด้วย เช่น การผลิตวัตถุดิบสำหรับโรงงาน การตลาด การคมนาคม เป็นต้น

2. ช่วยลงทุนและเพิ่มทุนเงินตราต่างประเทศ อุตสาหกรรมขนาดย่อมส่วนใหญ่จะผลิตสินค้าเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศ ส่วนหนึ่งสามารถทดแทนการนำเข้าจาก

ต่างประเทศได้ ซึ่งช่วยให้ส่งเงินตราต่างประเทศไว้ และยังมีสินค้าบางส่วนที่สามารถส่ง เป็นสินค้าออกจำหน่ายต่างประเทศได้ มีผลให้เกิดการนำรายได้เข้าประเทศช่วยฟื้นฟูเงินตราต่างประเทศของประเทศได้ เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องประดับ เครื่องจักรกลาน ผลิตภัณฑ์หนัง เป็นต้น

3. เป็นแหล่งผลิตและพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการหลายราย เริ่มต้นการทำงานของตนจากการเป็นแรงงานที่ด้อยการศึกษา เข้าฝึกหัดงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม จนมีความชำนาญและประสบการณ์ในการทำงาน แล้วแยกตัวเองออกมาดำเนินกิจการเอง ทั้งนี้จะได้ใช้ประสบการณ์ในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ และจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่มากขึ้น โดยต้องเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่สูงนัก เพราะอุตสาหกรรมขนาดย่อมไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนมากนัก

4. เป็นแหล่งช่วยระดมและประหยัดการใช้เงินทุน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมมักจะเริ่มกิจการด้วยการรวบรวมเงินทุนที่เป็นของตนเอง ญาติมิตร และแหล่งเงินต่าง ๆ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการผลิต นอกจากนี้มีสินค้าหลายประเภทที่อุตสาหกรรมขนาดย่อมผลิตได้ในต้นทุนต่ำกว่าการผลิตโดยอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น สินค้าที่มีขนาดต่าง ๆ กันหรือมีขนาดไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน หรือสินค้าที่ผลิตขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าเฉพาะราย เป็นต้น

5. ช่วยกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมออกไปสู่ภูมิภาค ในท้องถิ่นต่าง ๆ มักอาศัยความชำนาญและวัตถุดิบที่หาง่ายในท้องถิ่นมาดำเนินงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว ซึ่งทางการสามารถให้การสนับสนุนการลงทุนได้ง่ายเพราะใช้เงินทุนไม่สูง รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือเฉพาะด้านที่จำเป็น เช่น การจัดหาตลาดตลอดจนด้านเทคนิคการผลิตที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

6. ช่วยพัฒนาสังคมและการเมือง การส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมขนาดย่อมกระจายอยู่ทั่วไปในท้องถิ่นต่าง ๆ ช่วยให้ชาวบ้านมีงานทำ ไม่โยกย้ายเข้าสู่เมืองหลวง เพื่อหางานทำช่วยลดปัญหาของสังคมและงบประมาณของทางการเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เมื่อคนในท้องถิ่นมีงานทำ มีรายได้ เศรษฐกิจของท้องถิ่นดี ย่อมมาสู่การพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้า และนำไปสู่การสร้างพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย

จากบทบาทของอุตสาหกรรมขนาดย่อมดังกล่าวแล้ว ซึ่งมีผลกระทบต่อประเทศโดยส่วนรวมอย่างมาก ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และได้ให้ความสำคัญแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมมากขึ้นตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ซึ่งเน้นถึงความสำคัญและการขยายตัวของอุตสาหกรรมอย่างมาก ทางการได้ให้ความสนใจโดยจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ขึ้น โดยเฉพาะหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม แต่อุตสาหกรรมขนาดย่อมก็ไม่สามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ควร

การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องประสบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ หลายด้าน เช่น ด้านการตลาด การจัดการ การเงิน การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานของทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านการเงินนับเป็นปัญหาที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง

ปัญหาการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรมขนาดย่อม

แหล่งเงินทุนของอุตสาหกรรมขนาดย่อม จะมาจากเงินทุนของผู้ประกอบการเอง การกู้ยืมจากญาติพี่น้องและคนรู้จัก เลื่อนแชร์ เครดิตจากร้านค้า แต่ก็ยังไม่เพียงพอ ต้องอาศัยเงินทุนจากส่วนนอกของเอกชนในรูปของสถาบันการเงินต่าง ๆ และจากทางการในรูปของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น

ภาคเอกชน สถาบันการเงินต่าง ๆ ในส่วนของเอกชนที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินจะอยู่ในรูปของธนาคารพาณิชย์และบริษัท เงินทุนต่าง ๆ จำนวนสิ้น ๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งที่อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้จากแหล่งเงินทุนเหล่านี้จะมีจำนวนน้อยมาก ไม่สามารถสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ

ปัญหาสำคัญที่อุตสาหกรรมขนาดย่อมไม่สามารถได้รับเงินทุนจากสถาบันการเงินมากเท่าที่ควรเนื่องจากปัญหาที่สำคัญ เช่น

1. สถาบันการเงินไม่สนใจที่จะให้กู้แก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมมากนัก เพราะมีความเสี่ยงต่อการเกิดหนี้สูญ และค่าใช้จ่ายในการให้สินเชื่อมากกว่าการให้แก่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่
2. สถาบันการเงินต้องการหลักทรัพย์ค้ำประกันการให้กู้ยืม แต่อุตสาหกรรมขนาดย่อมมีทรัพย์สินไม่เพียงพอที่จะนำไปเป็นประกันได้ นอกจากนี้สถาบันการเงินจะให้กู้ยืมได้เพียงบางส่วนของหลักทรัพย์ค้ำประกัน ขึ้นกับประเภทของหลักทรัพย์ และปัจจัยอื่น ๆ ที่สถาบันการเงินต่าง ๆ จะให้ความสนใจมากน้อยแตกต่างกันไป

3. สถาบันการเงินต้องการสินทรัพย์ถาวรเป็นหลักประกันในการให้กู้ยืม และส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับเครื่องจักรอุปกรณ์เป็นหลักประกันในการกู้ยืม แต่ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมขนาดย่อมส่วนใหญ่ต้องการเงินทุนมาเพื่อซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์

ภาครัฐบาล รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ ได้จัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม เช่น

1. สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม (สธอ.) เป็นหน่วยงานภายใต้การควบคุมของกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่จัดหาเงินให้กู้แก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีเงินทุนน้อยกว่า 2 ล้านบาท ให้กู้สูงสุด 1 ล้านบาท โดยจ่ายคืนภายใน 3-10 ปี อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราของธนาคารพาณิชย์ สธอ. ให้กู้แก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้น้อยมากเมื่อเทียบกับความต้องการ สาเหตุเนื่องมาจากหลักทรัพย์ของการค้ำประกันไม่เพียงพอ

2. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นสถาบันที่ก่อตั้งเมื่อปี 2502 ตามพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2502 เพื่อส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ เป็นสถาบันการเงินร่วมทุนระหว่างรัฐบาลกับเอกชน

วัตถุประสงค์ของ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีอยู่ 2 ประการคือ

1. ช่วยเหลือการติดตั้งการขยายและการปรับปรุงธุรกิจอุตสาหกรรมของเอกชนให้ทันสมัย
2. สนับสนุนและดำเนินการให้มีทุนส่วนเอกชนทั้งในและนอกประเทศเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจอุตสาหกรรมของเอกชน

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน โดยเฉพาะแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่¹ ด้วยการให้การกู้เงิน

¹ แต่เดิมบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้การสนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ โดยจำกัดวงเงินให้กู้ขั้นต่ำ 1 ล้านบาท และวงเงินสูงสุดไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุน แต่บริษัทเงินทุนเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงได้เพิ่มบทบาทที่จะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มากขึ้น โดยจะให้การบริการใน 3 ลักษณะ คือ การให้บริการสินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อม การจัดตั้งโครงการประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม และการให้บริการด้านให้คำปรึกษาด้านเทคนิคการผลิต การจัดการ การตลาด การเงิน และการจัดระบบบัญชี

ระยะยาวหรือระยะปานกลางตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป โดยมีหรือไม่มีหลักประกันก็ได้

จากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแหล่ง
เงินทุนต่าง ๆ เหล่านั้นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้เท่าที่ควร
ทำให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่

บทบาทของธุรกิจสินเชื่อในการส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม

นับตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมา ได้มีธุรกิจประเภทหนึ่งที่ก้าวเข้ามาสู่วงการธุรกิจการ
เงินในประเทศ ธุรกิจนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับธุรกิจให้สินเชื่อ แต่แตกต่างกันรายละเอียดที่สำคัญ
หลายประการ ธุรกิจนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการธุรกิจและอุตสาหกรรมโดยทั่วไป เพราะจะ
จะเป็นแหล่งเงินทุนเพิ่มสำหรับเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์
ค้ำประกันและไม่ต้องใช้เงินทุนสูง ช่วยให้เกิดความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

ธุรกิจดังกล่าวข้างต้นคือ ธุรกิจ "สินเชื่อ" ซึ่งสามารถให้บริการแก่ธุรกิจและอุตสาหกรรม
ได้ทุกประเภทและทุกขนาดของธุรกิจและอุตสาหกรรม โดยเฉพาะธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม
จะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องประสบกับปัญหาในการจัด
หาเงินทุนอย่างมากเมื่อเทียบกับการจัดหาเงินทุนของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่
แหล่งเงินทุนต่าง ๆ ไม่นิยมให้บริการแก่ธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพราะจะทำให้เกิด
ต้นทุนและความเสี่ยงสูง เมื่อเทียบกับการให้บริการแก่ธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาด
ใหญ่

ปัจจุบันธุรกิจสินเชื่อกำลัง เริ่มแพร่หลายในประเทศไทย สำหรับในต่างประเทศทั้งใน
เอเชียและภูมิภาคอื่น ธุรกิจนี้ได้รับความนิยมเป็นเวลายาวนานแล้ว ดังนั้นการศึกษา เพื่อให้รู้จัก
ธุรกิจประเภทนี้ นับว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสมและเพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายแก่ประชาชนและผู้ประกอบ
การโดยทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เป็นที่ทราบถึงความสำคัญของบทบาทของธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีต่อการ
พัฒนาประเทศ และปัญหาต่าง ๆ ที่ธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องประสบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ปัญหาทางด้านการเงิน จึงต้องการศึกษาถึงการดำเนินงานของธุรกิจ "สินเชื่อ" ซึ่งให้ความ
ช่วยเหลือแก่ธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมได้เป็นอย่างดี และกำลังก้าวเข้ามามีบทบาทใน
ประเทศไทยอย่างมาก อาจค่าแนววัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือ

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาและปัจจัยขั้นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดธุรกิจลิสซิ่ง
2. เพื่อศึกษาถึงลักษณะการดำเนินงาน รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางแก้ไข

ทั้ง 2 ประการเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้บริการที่จะได้เข้าใจถึงลักษณะของธุรกิจลิสซิ่งประเภทของการให้บริการและประโยชน์อื่น ๆ ที่ผู้ใช้บริการจะได้รับ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจที่จะใช้บริการ นอกเหนือจากการใช้บริการจากแหล่งเงินทุนอื่นซึ่งต้องประสบปัญหาดังกล่าวแล้ว และเพื่อให้ธุรกิจลิสซิ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลายในกลุ่มผู้ใช้บริการต่อไป

3. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีต่อธุรกิจลิสซิ่ง ต้องการศึกษารายละเอียดที่จะตามมาหลังจากที่ได้แนะนำให้ผู้รู้จักธุรกิจลิสซิ่งอย่างละเอียดแล้วศึกษาถึงความเข้าใจ ความคาดหวังถึงประโยชน์ที่จะได้รับ และแนวโน้มของการให้บริการของผู้ประกอบการธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ขอบเขตและวิธีค้นคว้าวิจัย

เนื่องจากธุรกิจลิสซิ่ง เป็นธุรกิจใหม่สำหรับประเทศไทย ถึงแม้จะมีบริษัทลิสซิ่งที่เปิดดำเนินการ ตั้งแต่ พ.ศ. 2521 ในปัจจุบันมีหลายกิจการที่ดำเนินการธุรกิจโดยใช้คำว่า "ลิสซิ่ง" เป็นส่วนหนึ่งของชื่อกิจการ แต่มีเพียงจำนวนน้อยที่ดำเนินการธุรกิจลิสซิ่งด้านเครื่องจักรอุปกรณ์เพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ ธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมอย่างแท้จริง ส่วนใหญ่มักจะดำเนินการในรูปของธุรกิจให้เช่าชื่อเครื่องจักรโภคบริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถยนต์ซึ่งมีจำนวนมาก

ขอบเขตในการศึกษา คือ ศึกษาการดำเนินงานจากกิจการที่ประกอบธุรกิจลิสซิ่งเพื่อการดำเนินงานธุรกิจและอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง เท่านั้น

การศึกษาในครั้งนี้มีลักษณะเป็นการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาโดยละเอียดลึกซึ้ง และเจาะจงเฉพาะด้านสำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาในโอกาสต่อไป

วิธีการศึกษาค้นคว้าวิจัย กระทำดังนี้

ก. ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้มาจาก

1. การสัมภาษณ์

1.1 สัมภาษณ์พนักงานกิจการที่ดำเนินการธุรกิจลิสซิ่งระดับผู้บริหาร หรือ

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.2 สัมภาษณ์พนักงานหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของธุรกิจ ลิสต์ซึ่งในประเทศไทย ในระดับผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุนต่าง ๆ เป็นต้น

2. การไต่แบบสอบถาม จะสำรวจโดยไต่แบบสอบถามทางไปรษณีย์ (Mail Survey) ซึ่งเป็นวิธีการที่ให้ความสะดวกแก่ผู้ตอบมากที่สุด เพราะผู้ตอบมีเวลาในการคิดพิจารณา อย่างรอบคอบ โดยตอบในขณะที่มีเวลาว่างพอ ทำให้คำตอบที่ได้รับตรงกับข้อเท็จจริง ถึงแม้ว่าการไต่แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์จะมีโอกาสได้รับคืนตอบมาน้อยมาก ได้พยายามจัดส่งใน จำนวนมากราย และให้ความสะดวกแก่ผู้ตอบโดยจัดพิมพ์ชื่อ ที่อยู่ ของผู้สอบถามบนซองจดหมาย พร้อมติดดวงตราไปรษณีย์

เนื่องจากผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจหรืออุตสาหกรรมขนาดย่อม และจำนวนของผู้ประกอบการธุรกิจหรืออุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศไทยมีจำนวนมาก การ แจกแบบสอบถามทั้งหมดย่อมเป็นไปได้ จึงได้เลือกสอบถาม เฉพาะที่ปรากฏรายชื่อเป็น สมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมขนาดย่อม จากหนังสือการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2525 และรายชื่อปรับปรุงแก้ไข ในปี 2527 ซึ่งมีรายชื่อสมาชิกทั้งหมดรวมประมาณ 500 ราย เป็น รายชื่อสมาชิกทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำแนกรายชื่อตามประเภทของการ ประกอบการ การแจกแบบสอบถามจะแจกสมาชิกทุกราย ถึงแม้จะมีจำนวนมาก แต่เพื่อวัตถุประสงค์ ของการคัดเลือกที่ต้องการเผยแพร่ธุรกิจลิสต์ซึ่งให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ขนาดย่อมให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อเกิดประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ

ข. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดของธนาคาร มหาวิทยาลัย สมาคม ตลอดจนเอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้อง

ค. การประมวลข้อมูล จากข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ประมวลแล้วนำมาศึกษา รวมทั้งการใช้วิธีการทางสถิติ เข้าช่วยในการตีความหมายเปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ

สัมมตฐานในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ได้มีสัมมตฐานในการวิจัยดังนี้

1. ธุรกิจลิสต์ซึ่งมีฐานะเป็นธุรกิจการเงินอย่างหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจและ อุตสาหกรรมขนาดย่อม

2. การปราศจากกฎหมายพิเศษเฉพาะรองรับ เป็นอุปสรรคหนึ่งของการดำเนินงาน
3. ผู้ประกอบการธุรกิจ และอุตสาหกรรมยังไม่เข้าใจถึงลักษณะและวิธีการดำเนินงานแบบ "ลิสซิ่ง" ดี

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้คาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อให้ทราบถึงลักษณะและการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่ง เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่สำหรับวงการธุรกิจการเงินในประเทศไทย
2. เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการเป็นทางเลือกหนึ่ง ในการแก้ปัญหาทางการเงินในการดำเนินงาน
3. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่ง จะได้เป็นแนวทางในการช่วยลดปัญหาและช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจลิสซิ่งก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย